

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP

Szerkesztőség, kiadóhivatal, MTI kirendeltség:
Vármegyeháza II. udvar
Telefon: 109. Postafiók: 69.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
Dr. BOGYAY KÁLMÁN

Megjelenik szombaton délben
Előfizetési ár:
Negyedévre 1-20 P, félévre 2-40 P, egész évre 4-80 P

HETI SZEMLE

Ujév

Uj esztendő, uj reménység. A lélek legnagyobb isteni adománya, hogy remélni tud. Reménységekkel indulunk neki az újévnek most még ismeretlen útjára. És talán jobban, mint valaha. Hisszük, hogy fájdalomunk enyhül és sorsunk jobbrafordul. Hisszük, hogy a magyar földmives, a magyar iparos, a magyar kereskedő és a magyar ifjúság jobban megtalálja a boldogulás feltételeit. — És mindenkéfelett hiszünk Magyarország feltámadásában. Ez a hit irányítsa minden lépésünket az új esztendőben is.

Demokrácia?

A tollforgatásnak szemfényvesztő mestere volt a magyar újságírók között Fényes László. Karrierje merészen ivelt a magasba. Tollát félték és tisztelték, mert ez a toll a nemtelen egyéni érdekek ellen harcolt. De most kisült, hogy ez a toll nemtelenebb volt, mint az általa „üldözött” nemtelenségek, mert ez a toll kisemberek ezreinek hátán jutott fel az elismertetés polcára, hogy aztán most megsercénjen az áruháza gyalázatában és oda-aljásítsa magát, hogy a demokrácia szent nevében a trianoni béke alatt sanyalódó magyar kisemberek száz-ezreire igyekezzen a vérző bilincseket még fájdalmasabban megszorítani. Demokráciáról beszélnek fényeslászlok. Mi ebből a demokráciából nem kérünk. Megszenteltük ezt a demokráciát immár 15 éve cseh-oláh-szerb változatokban. Hazug bálványok helyett csak egy élő ábrándot ismerünk — a magyar revíziót. Ami pedig az eladott tollat illeti, csak Ady Endre egyik verséből idézünk:

— Ez a gazember még lakolni fog!

A magyar gazdáért

Az ellenzék hónapokig azt hangoztatta, hogy a kormány nem siet a gazdatársadalom bajainak orvoslására, eközben a kormány, különösen Imrédy Béla pénzügyminiszter és minisztériuma hangtalanul dolgozott a nagy tervezeten és a miniszterelnök tavaszi ígéretéhez képest, szinte naptárszerű pontossággal adta ki a rendeletét és terjesztette a Ház elé törvényjavaslatát. Az ellenzék most természetesen legkifogásolni valót keresett a rendeletben és az ezzel kapcsolatos törvényjavaslatban, de a vitából csak az derült ki, hogy más tervezetet, mint a pénzügyminiszterét, az ország pénzügyi és hiteléletének megrázkódtatása nélkül, ezidőszent megvalósítani nem lehetséges. Hangsúlyozta azonban a pénzügyminiszter maga is, hogy a szóban

„Zemplénavármegye egyike a legjobban rászorult vármegyéknek”

— mondja Kállay Miklós földmivvelésügyi miniszter, aki dr. Kozma György főispánunk útján megnyugtatta a zempléni gazdaközönseget

Az utóbbi időkben Kállay Miklós földmivvelésügyi miniszter gyakorta és intenzíven foglalkozott az északkeleti országrész sok csapással sújtott vármegyéinek gazdasági helyzetével s több alkalommal nyilatkozott abban az irányban, hogy ennek az országrésznek különös megsegítését programjába vette. Zemplénavármegye gazdaközönsege körében mégis meg nem magyarázható okokból az a hír terjedt el, hogy a földmivvelésügyi miniszter ezen akciót Zemplén vármegyére nem kívánja kiterjeszteni, úgyhogy ezt a híresztelést a Tiszajobbparti Mezőgazdasági Kamara közgyű-

lésén is szóba hozták, amiről a Zemplén már beszámolt. Ez az álhir egyre növekvő nyugtalanságot keltett. Ezért dr. Kozma György főispán jónak látta a közönseget megnyugtata céljából nyilatkozattételre felkérni Kállay Miklós földmivvelésügyi minisztert, aki a főispánnak a következőképen válaszolt:

Tisztelt Barátom!

E hó 9-én kelt szives soraidal közölt azt a hírt, mely szerint Zemplén vármegye kikapcsolatnék abból a kormányakcióból, a mely a keleti vármegyék megsegítését célozza, már

több oldalról hallottam. Mivel annak semmi alapja nincs és én mindig hangsúlyozni szoktam, hogy Zemplén vármegye egyike a segítségére legjobban rászorult vármegyéknek, nagyon szeretném, ha ezeket a híreszteléseket erőlyesen megcáfolnád és az ilyen hirhordozásnak alkalmas módon elejét vennéd.

Szivélyes üdvözléttel
Kállay.

A földmivvelésügyi miniszter ezen levele előreláthatólag megnyugtató fog kelteni Zemplén vármegye gazdaközönsege körében.

forgó rendelkezéseket a kormány se tekinti véglegesnek, s a rendeletben megállapított türelmi időt, amelyet a gazdáknek biztosított arra használja, hogy a gazdaadóságok észszerű, végleges rendezésének útját előkészítse.

Adósvédelem

Egész sor fontos rendeletet fogadott el december 22-i ülésében a 33-as bizottság. Az egyik rendelet a transzfermoratórium intézményét hosszabította meg 1934 december 22-ig. Egy másik az aranypengőben kikötött fizetésekre vonatkozólag eddig fennállott jogszabályok érvényét terjeszti ki a jövő december 22-ig. Elfogadta a 33-as bizottság a védett birtokok felügyeletéről és a védelemmel kapcsolatos egyéb eljárásokról szóló rendeletet. Igen fontos és különösen a vagyontalanabb néprétegek védelmét szolgálja az a kormányrendelet, amely a gazdák számára biztosított adóhátralék-törlesztési kedvezményeket a többi adózóra is kiterjeszti és pedig úgy, hogy azok, akiknek adóhátraléka nem haladja meg a 250 pengőt, hátralékukat 5 éven át részletekben törleszthetik. Ennek a rendeletnek intézkedéseit egy másik rendeletben az — Országos Társadalombiztosító Intézet és a Magánalkalmazottak Biztosító Intézete — hátralékokra is kiterjesztették.

A vármegye bucsuja az 1933. évtől

Szokatlanul

népes volt az évszázó téli közgyűlés. Régi közgyűlésekre emlékeztető tömött sorok, — de szenvedélyes izgalmak nélkül. A csaknem teljes számban felvonult vidéki tagokat, épügy, mint a székváros képviselőit, valami ünnepélyes békehangulat fogta el. Lehet, hogy az évszázó hangulata, a gondoktól bajoktól bucsuzás érzései, az új évbe vetett bizakodás hite, de lehet, hogy az a harmonia áramlott szét a megyei comesekre, mely ma Zemplénben főispánt-alispánt s a megye nemhivatalos nagyjait a kölcsönös megértés és zavartalan együttműködés jegyében foglalja össze. Azt hisszük, hogy mindakettő, de még inkább az utóbbi.

Akárhogy

is volt, jól esett ezt a harmóniát látni, mely a Nemzeti Egység gondolatának a vármegyei egység gyakorlati megvalósulásában való megnyilvánulása volt. Ez a béke és ez a csend azonban nem a padratett kezek engedelmes meghunyászkodása volt, hanem a vármegyei parlament önérvényes képviselőinek őszinte felolvasása a megye vezetőinek tiszteletében és egymás értékelésében.

Feltétlenül

szép volt a törvényhatósági bizottság bucsuja a küzdelmes esztendőből, felemelő és vigasztaló, mert benne volt egyúttal a következő év alkotó munkájának és vállvetett iparkodásának ígérete.

Még az ellenzékiek is

megbecsüléssel hallgatták Szirmay Sándor higgadt, de erőlyes szavait a debreceni kritikával szemben. Méltányolni tudták a bátor hangot, mert megéreztek a vidék illusztris képviselőjének lelkes beszédéből, hogy a beszédet nem a szimpla kormánypártiság motivumai fűtötték, hanem egy magasabbrendű és távolabbi célú nagy magyar mozgalom meggyőződése. Nem az érdekek, hanem elsősorban az érzelmelek. Átérzése a nemzeti koncentráció egyre erősebb lendületének, mely nem a frázisok tiszavirág-életéből, hanem a magyar öncéluság mélyebb értelméből táplálkozik.

Az atyafiságos érzés

fesztelen közvetlenségét mutatta az a magyaros villásreggeli, melyen a vármegye alispánja a régi nagy idők bensőséges hangulatában vendégül látta Tek. Zemplénavármegye követeit. A zöld asztal után a ma-

gyar konyha remekei alatt roskadozó fehér asztalnál nem hangzotak el felkőszöntők, de száz beszédnél is mélyebb értelmű volt az a felemelő és jóleső érzés, mely a zempléni szívek egymásratalálását és a magyar gondolat egységét szimbolizálta — a határtól párszáz lépésnyire.

Bernáth Aladárné

szíves és megragadó háziasszonyi szeretetméltósága nemcsak az igazi magyar uriaszony szivből jövő és szivhez szóló kedvességét jelentette, hanem azontul a régi magyar udvarházak tradícióiban gyökerező asszonyi lelket is, mely a szeretet elszakíthatatlan szálaival fűzi össze a közélet harcaiban gyakran megmérkőző, de a haza szent nevében

kézfogásra köteles férfiakat is. Vendéglátó gondoskodása nyomán ragyogás áradt mindenfelé, a magyar egymásrataláltság éltető fénye.

Ezt a ragyogást

szórták szét a megye parlamentjének érdeklődő asszonyai is, leveldi Kozma Györgyné, Olchváry Dezsőné, Meczner Tiborné, Oláh Istvánné, Harsányi Gyuláné, Nagy Béláné, Mattyasovszky Kálmánné, Meczner Józsefné, Görgey Lászlóné, Bernáth Béláné, Prihoda Lászlóné is mind-mind.

Ismételjük

a közgyűlés méltó volt önmagához, a vármegye vezetőihez, lelkes asszonyaihoz, a nemzeti egység nagy gondolatához és reméljük az eljövendő 1934. évhez is! (mán)

Egy esztendő anyakönyvi története Sátoraljai helyen

a születések száma 102-vel több mint a halálozások száma

Néhány rövid óra és az elmúlás leple takarja be az 1933-ik esztendőt és felgördül titokzatos lassúsággal az elkövetkező 1934-ik év függőnye.

A jövőbe ugysem tekinthet szemünk, vessünk tehát egy pillantást az elmúlt esztendőre és nézzük mit mutat az anyakönyv.

1933-ban Sátoraljai hely városban a születések száma 512, a halálozásoké 410. A házasság révébe 143 pár hajózott be. Ez a szám bár majdnem teljesen fedi a békeévek statisztikai adatait, mindazonáltal mintegy 10 százalékkal alatta maradt az 1932. év adatainak. A házasságok számá-

nak ez a látszólagos csökkenése onnan ered, hogy az 1932. évben a Stefánia Szövetség fiókjának agitációja folytán, sok együttélő házaspár kötött utólagos házasságot.

A születések száma 5, a halálozások száma 8 százalékkal kisebb mint 1932-ben volt. Kevesebb a csecsemő halálozás, csökkent a tüdőbetegségben elhaltak száma is, viszont nagyobb számban szedte áldozatait a rák.

Végeredményben tehát a születések száma 102-vel haladja meg a halálozások számát, ami örövendes jelenség, más városok negatív eredményeket mutató statisztikai adataival szemben.

A gyermekekért*

Irta: Nusser Ágostonné

Láttam már örülni inségest az ételnek, láttam fázó embert felvidulni egy meleg ruha láttára, de senkit nem láttam olyan önfeléd boldogságba merülten mint azt a rongyos, didergő gyermekereget, amely évről-évre összegyűlik ebben a teremben szent karácsony estéjén. Talán azért fogta meg ez a kép annyira a lelkemet, mert ezekben a nélkülözésektől zaklatott kis lelkében látom megpihenni az egész emberi élet meghajszolt fájdalmát, mikor szemtől-szemben áll a bölcsővel, ahonnan földöntuli erővel árad ezen az estén a megnyugvás, a békeesség, az öröm.

A gyermekszem, melyben mint tiszta tóban százszorosan tükröződik vissza a karácsonyi gyertyák fénye, megállást parancsol a mi vadul dübörgő életünknek is és kényszerít, hogy nyuljunk a szivünkbe és tele kézzel szórjuk áldásait szét a nagyvilágba.

*Részlet a Lorántffy Zsuzsanna Nőegylet teadélutánján megtartott megnyitó előadásából.

Minden szűkölködő szegény, minden éhező, fázó, minden szeretetet nélkülöző rá van szorulva a mi munkánkra, de egyik sem oly mértékben, mint a gyermek. Hiszen ők a jövő alapkövei, ők a mi életünk virágos tavaszai, bennük él az élet örökkévalósága. Ha őket nem fogjuk át emberi szeretetünk szoros kapcsaival, ha őket nem öleljük magunkhoz dobogó szivünk minden melegével, akkor mivé lesz a dus aratást ígérő vetés? Napsugár nélkül nincs élet a földön, szeretet nélkül satnya lesz az emberi lélek palántája és nélkülözésektől tűzve a bűn, az erkölcsi halál szakadékába zuhan.

Hajoljunk le ahhoz a veszendőbe ment gyermeki lélekhez is, aki ott vergődik a legirtózatosabb bűn: az anyagialkosság örvényében. Hajoljunk le, mert valahogy úgy érzem, hogy ezzel a kárhözátba zuhant lélekkel az élő apa és a halott anya szellemével és az egész társadalommal együtt mi is ott ülünk a vádoltak padján. Mert megmenthette volna a család, ha szentnek tekintette volna az Isten által egybekapcsolt kötelékeket, ha

Endrei Zalán író temetése

Páratlanul gazdag írói tevékenységben eltöltött élet ért véget a helybeli Erzsébet közpörház falai között. Endrei Zalán író, a magyar hírlapírás egyik fürgetollu, hűséges veteránja, a magyar történet- és irodalomtörténetírás avatott munkása, számos nagy mű szerzője halt meg itt 1933. december 24-én, 63 éves korában, hosszabb ideig tartó betegeskedés s néhány napi vergődés után. Neve nem ragyog a nagy nevek között, de polihisztori működésével, nagy művelődési érzékével folytatja irodalmunk nagy hagyományainak. Csak egynehány könyvét említem itt életműve jellemzésül. Megírta a *Világ történetét* (5 kötetes nagy mű), aztán: *A magyar irodalom történetét a legregibb időktől Kisfaludy Károlyig*; összeállította és kiadta: *a régi magyar költészet remekait Kisfaludy Károlytól napjainkig*; sajtó alá rendezte *Vörösmarty összes költői műveit*; megírta *Hunyadi Mátyás királyunk életét és halálát*; szerkesztett és kiadott egy *angol-magyar szótárt*; *„Tulipánkert”* címen összeállított és kiadott egy magyar dalgyjteményt; írt két tragédiát s ezek közül az egyik: *„Ilona királyné”* akadémiai jutalomban is részesült. Magyar nyelvre fordított több regényt, így legutóbb *Balzac Betti néni-jét*. (Megjelent a Guttenberg-cég klaszikus-sorozatában.) Az íróttal ugyszólván a halál ütötte ki kezéből. Tragikus halála bizonyosan felkelti majd azok részvétét, akik őt és működését közelebbről ismerték. Özvegye maradt, aki haláláig hűségesen ápolta s most várja a segítő kezét.

Emődý László.

A Pártból

Vármegyei zászlóbontás

Értesülésünk szerint Gömbös Gyula miniszterelnök, a Nemzeti Egység vezére január hó 14-ében állapította meg Sátoraljai helybe való érkezésének időpontját. Ezek szerint a Párt zempléni vármegyei ünnepélyes zászlóbontó népgyűlését ezen napra fogja a vármegyei elnökség összehívni.

Dr. Kozma Györgyné, a sátoraljai helyi női csoport elnöke ezúton közli a csoport lelkes alelnökeivel és választmányi tagjaival, hogy a még be nem szervezett ujhelyi nőkre vonatkozó munkatársait, hogy azokat dr. Bogyay Kálmán vármegyei szervezeti titkárnál vegyék át a további szervezői munka bevezetése végett.

— Nem szabad a vidéki lapoknak „közérdekű” hirdetményeket díjazás nélkül leadni. A vidéki lapok országos egyesülete elnökségi és igazgatósági gyűlésén dr. Marton Béla országgyűlési képviselő elnökségével határozatot hozott, mely szerint a lapokat eltiltotta mindazoknak a hivatalos és félhivatalos hirdetményeknek, árlejtési felhívásoknak és hasonlóknak közlésétől, melyeket eddig a közérdekre való hivatkozással díjazás nélkül küldtek meg. Észereint a Zemplénnek sem lesz ezentul módjában a különféle közületek hirdetményeit díjazás nélkül leadni.

Nem haragudott a szobámban írva másképp címezte az hivatalt és ezért én Egynap tekintetes hivatalnak, másnap természetnek, harmadnap tülvel álamépítészetin az istenfádat, legaségből irnád egyszé használt, maradt hí „Isteni egy leve” ragyogó tokajira, ak „lév”, szóltott, ami nevetésünk. „Bocs nagysád, hogy én olyan gyakran betoldotta jelenlétemben a ház urnőjének. És urnője megkérdezte gelire „talán két tojás válaszolta. A kakas úgy ejtette ki, hogy szótagban az „a” hangzott. Szóval so szerzett nekünk.

A vadás Ez a fidelis jőizü az, aki engem a ná szatának rejtelmeibe Nem nagy sikerre rajta mulott. Nem te arról, hogy amikor a

— Nem szabad a vidéki lapoknak „közérdekű” hirdetményeket díjazás nélkül leadni. A vidéki lapok országos egyesülete elnökségi és igazgatósági gyűlésén dr. Marton Béla országgyűlési képviselő elnökségével határozatot hozott, mely szerint a lapokat eltiltotta mindazoknak a hivatalos és félhivatalos hirdetményeknek, árlejtési felhívásoknak és hasonlóknak közlésétől, melyeket eddig a közérdekre való hivatkozással díjazás nélkül küldtek meg. Észereint a Zemplénnek sem lesz ezentul módjában a különféle közületek hirdetményeit díjazás nélkül leadni.

Nagy-nagy számalommal és megújuló segítő erővel forduljunk ezért az élet minden szerencsétlenje, de különösen az élet minden mostohán elrugott gyermeke felé és nagy örömmel jőjjünk el minden alkalommal, és hozzuk el a mi morzsáinkat, hozzuk el a mi fillereinket, amelyek a sziv átfórmáló melegében arannyá, kenyérré, csillogó örömmé változnak, hogy együtt gyönyörködve az örömtől kipirult arcokban, hadd tegye fel a Mindenható mindnyájunk szivére a meglegedés koronáját.

Mert a jó szívvvel adott garasok egyformán változnak át a szeretet csodája folytán lisztre, kenyérré, ruhára, cipőre — mosolyra, hálára és meglegedésre.

Közigazga

A „Zemplén” ka ban a békei nagy gye aranyos kedél teletére, dr Oláh kezés virágaiból kötött. Ezt a bokré ter napján néhány még megtoldja.

Pileczky len és a magya

Közigazgatási mesebb oldala volt reggeltől péntek e galmas munkálkod engem is, a körgy elengedett a Kárpá Egy 1863-ban iden lovagnak a fia, P volt a vezetőnk, a moltalan vadász vo kácsnak vittük.

Pileczkynek 120 tatárka termőfödec rinán, a zabot cs tudták megenni, m sem lehet tatárka Pileczky állás után lett.

Állásának cseké keményen ragaszkó nemesi rangjához, Pileczky Sándor V névjegyén. Hibásan magyarul, mi tréfá cimeztük: „Lovak Sándor Vilmos Mā ragudott érte.

Nem haragudott a szobámban írva másképp címezte az hivatalt és ezért én Egynap tekintetes hivatalnak, másnap természetnek, harmadnap tülvel álamépítészetin az istenfádat, legaségből irnád egyszé használt, maradt hí „Isteni egy leve” ragyogó tokajira, ak „lév”, szóltott, ami nevetésünk. „Bocs nagysád, hogy én olyan gyakran betoldotta jelenlétemben a ház urnőjének. És urnője megkérdezte gelire „talán két tojás válaszolta. A kakas úgy ejtette ki, hogy szótagban az „a” hangzott. Szóval so szerzett nekünk.

A vadás

Ez a fidelis jőizü az, aki engem a ná szatának rejtelmeibe Nem nagy sikerre rajta mulott. Nem te arról, hogy amikor a

Közigazgatási emlékek Nagy-Zemplénnvármegyéből

Írta: **Dr Oláh István**
(Befejező közlemény)

A „Zemplén” karácsonyi számában a békei nagy Zemplénnvármegye aranyos kedélyű fiainak tiszteletére, dr Oláh István az emlékezés virágaiból színes csokrot kötött. Ezt a bokrétát ma Szilveszter napján néhány nefelejcs-szállal még megtoldja.

Pileczky lengyel menekült és a magyar szó

Közigazgatási pályám legkellemesebb oldala volt az, hogy kedd reggeltől péntek estig tartó szorgalmas munkáim után a főbíró engem is, a körgyámot is mindig elengedett a Kárpátokba vadászni. Egy 1863-ban idemenekült lengyel lovagnak a fia, Pileczky Sándor volt a vezetőnk, a körgyám gyámoltalan vadász volt, őt csak szakácsnak vittük.

Pileczkynek 120 hold zab és tatárka termőföldcskéje volt Sztarinán, a zabot csak a lovacskaí tudták megenni, mindennap mégsem lehet tatárkadarát enni, hát Pileczky állás után nézett. Utbiztos lett.

Állásának csekélysége dacára keményen ragaszkodott magasabb nemesi rangjához, „*Lovag Leliva Pileczky Sándor Vilmos*” állott a névjegyén. Hibásan írt és beszélt magyarul, mi tréfából leveleit így címeztük: „*Lovak le liba Pileczky Sándor Vilmos Mária*.” Nem haragudott érte.

Nem haragudott azért se, hogy a szobámban írva, minden nap másképp címezte az államépítészeti hivatalt és ezért én összeszidtam. Egynap tekintetes államépítészeti hivatalnak, másnap tek. államépítészetinek, harmadnap egy „l” betűvel államépítészetinek. „Te Vili, az istenfádat, legalább véletlenségből írjad egyszer jól.” Ez se használt, maradt hibái mellett.

„Isteni egy leve” mondotta a ragyogó tokajira, akarom mondani „lév”, szólott, amint felhangzott nevetésünk. „Bocsánatot kérek nagysád, hogy én magamat ide olyan gyakran betolonogatok” mondotta jelenlétemben Dubraván a ház urnőjének. És amikor a ház urnője megkérdezte mit kíván reggelire „talán két tojást higgontan” válaszolta. A kakas szót mindig úgy ejtette ki, hogy a második szótagban az „a” betű „á”-nak hangzott. Szóval sok mulatságot szerzett nekünk.

A vadászat és én

Ez a fidelis jőzű lengyel volt az, aki engem a nagyvad vadászatának rejtelmeibe vezetett.

Nem nagy sikerrel, de ez nem rajta mulott. Nem tehetett szegény arról, hogy amikor az első kapi-

tális 14-es szarvasbikát elém hajszolta, úgy jártam vele, mint néhai Fekete Emil, Ujhely híres vadásza a szarvassal. Itt Ujhelyben minden nyulat meglőtt, nevetve mondogatta a felvidéki jágereknek, hogy lehet egy „templomot” elhibázni. Amikor pedig egy rohanó szarvas egy hegyomlásnak a zajával eléje került, elhibázta. Meg is írta róla, hogy 40 év előtt e lapok hasábjain Kapy Gyurka, hogy a „szarvasnak” csak az első tagját hozta el Ujhelybe, a másik tagját ott hagyta a baligrodi kovácsnál.

Hiába no, mint jáger nem tudtam olyan sikerekre rámutatni,

Popodics Anna szomorú élete és még szomorubb halála

Mindennapi történet

(yl) Husz éves volt. Elindult Taktaszadáról ráncos csizmában, piros viganóban, száztűtű szoknyában. Eljutott a városba. És mire 21 esztendő lett, a város elvette elsőbben a ráncos csizmát, utána a viganót és végül az életét.

Popodics Anna 21 éves cselédleány, Rákóczi-utca 13. sz. alatt szolgálatadójának lakásán megmérgezte magát. Az egyik szomszédos üzletben 2 deci sósavat vásárolt 40 fillérért. Egy hajításra megitta a mérget és 24 órával az eset után pokoli kínok között meghalt a kórházi ágyon.

Tettéknek oka reménytelen szerelem.

Egyszerű mindennapi történet volna, de kiemeli a szürke mindennapiságból a hátrahagyott öt bucsulevél. Amint sorjában következnek.

Az első kenyeradójának írta: „Ne tessék haragudni rám amit tettem. Tessék nagyon megbocsátani. Tartozom X nagyságának 50 fillérrel, tessék szíves lenni megadni. És ami előre ki van véve, azt is tessék a testvéremtől kérni.”

A második ideálja édesanyjának írta, aki féltette tőle a fiát: „Most már boldog lehet a fiával, mert én úgy sem bírnám tovább a fájdalmat. Szenvedtem eleget. Csak a Jóskámé voltam, miatta megyek tönkre, mert sohasem tudnám felejtetni.” A levél végén megható gondoskodás szerelméről: „A Jóskára pedig tessék vigyázni, mert őt a barátai rontják.”

Jóskához csak ennyit ír: „Isten veled, mert én megyek pihenni.”

Bucsuzik az édesapjától, aki Taktaszadán szántja a magyar rögöt és aki csak a levélből fogja

aminőre megyei szolgálatom alatt rámutathattam.

Kellemessé tette megyei szolgálatomat a Szinna-vidéki urak társasága is.

Szeretnék írni róluk. Dessewffy Dénesről, a hős 48-as huszártisztorról, aki egyik mintául szolgált Baradlay Richárd alakjához és akit nem pusztított el a háború tüze és vihára, de elpusztult egy nyomorult féreg, a viperera csipése következtében. Haidinger Ottórról, a legkedvesebb háziúról, aki ott trónolt a Dubraván, a legszebb kilátást nyújtó bércezen a Lobkovitz hercegi kastélyban. Chinorányiról, az ősember típusu hatalmas medveölőről, dancsházi Dancs Jánosról, minden lakodalmak szerszavasz nagygyáról, Márton doktorról és a többiről. Szeretnék írni róluk, de nem tudok.

Fájdalmat okoz már visszagondolni is Szinnára, hiszen már 15 éve nem mehetek oda.

megtudni, hogy az Annust elnyelte a város. Elnyelte halálosan. „Napok óta nem is láttam magukat és így kell elmenni. Mert egy év óta ősmerek egy fiut és nagyon szeretem és az övé nem lehetek. Ezt nem bírom, meg kell halni.”

Végül a végrendelet a testvérehez. „Drága Erzs, minden a tied, hord egészséggel. Boldog új évet mindenkinek. Annus.”

Boldog új évet mindenkinek.

— **Folynak a megyebál előkészületei.** A február hó 10-iki megyebál előkészítésén nagyban buzgolkodik a Matyasovszky Kálmán szakavatott vezetése alatt álló rendezőbizottság. Dr Kozma Györgyné főispánné hívó és kérő szavára a vármegye előkelőségei egymásután jelentik be a megyebál ünnepélyes aktusában való részvételüket. A felajánlott báli tiszteleteket eddig a következők fogadták el meleghangú levelek és adományok kíséretében. Fővédnök: báró Waldbott Frigyesné Mária Alice kir. hercegnő; Védnökök: báró Waldbott Kelemen és neje, gróf Széchenyi Aladár és neje, gróf Serényi László és neje, báró Sennyey István és neje, dr Kozma György főispán, Bernáth Aladár alispán és neje, dr Besseney Zénó és neje. A háziasszonyok felkérése most van folyamatban.

— **Helyreigazítás.** Lapunk karácsonyi számából a „Stromfeld kiverhette volna a cseheket...” című cikk mellől kimaradt az a csillagos megjegyzés, hogy a közleményt *Kozma Miklós* „Az összeomlás” c. nagyérdeklőségű könyvéből vettük ki szemelvényként.

HIREK

A 65-ik évfolyamába lépő „Zemplén” szerkesztősége és kiadóhivatala a lap minden olvasójának és hirdetőjének igen boldog újévet kíván.

— Szerkesztőségünk ből.

György Lajos hirlapíró a „Zemplén” szerkesztőségének kötelékéből mai napon kilépett.

— Rendkívüli közgyűlés.

Dr Kozma György főispán Zemplénnvármegye törvényhatósági bizottságát 1934. évi január hó 8-ára, délelőtt 12 órai kezdettel rendkívüli közgyűlésre hívta össze, melynek egyedüli tárgya a közuti költségvetés. Előtte a szokott időpontban, 10 órakor közigazgatási bizottsági ülés, 11 órakor kisgyűlés.

— Esküvő.

Nagyhalászi Fejes Ernő sátoraljaujhelyi ny. kir. törvényszéki tanácselnök és felesége ákosfalvi Székely Róza fia *Dr Fejes István* kir. törvényszéki jegyző december 30-án délelőtt 1/2 12 órakor vezette oltárhoz Sátoraljaujhelyben a ref. templomban *Dr Oláh Lajos* debreceni kir. törvényszéki tanácselnök és felesége *Lórencz Ilonka* leányát, *Oláh Klárát*. A nagyon szimpatikus és kedves esküvőhöz szívből gratulálunk. Az esküvői szertartást *Kiss Ernő* ref. esperes végezte. Tanúk voltak *Oláh Dezső* mérnök (Budapest) és *Benkő Sándor* honvédőrnagy.

— **Eljegyzés.** Walton Róbert m. kir. gazdasági segédfelügyelő eljegyezte Bernáth Marianne-t, néhai Bernáth Béla országgyűlési képviselő leányát.

— **Pénzügyőri előléptetések.** Glosz Lajos min. tanácsos sátoraljaujhelyi kir. pénzügyigazgató a sátoraljaujhelyi pénzügyőri szakosztálynál a következő előléptetéseket eszközölte: *Koleszár József*, *Szekeres Endre*, *Tomcsányi Elemér* szemléseket főszemlésekké, *Bocskay István* és *Simon László* fővigyázókat szemlésszé, *Baranyi Lajos*, *Boncz István* és *Koó István* vigyázókat fővigyázóvá.

— **Névváltoztatás.** Dr Schmotzer György Zemplénnvármegye t. főorvosa vezetéknévét belügyminiszteri engedéllyel Székelyhidyre változtatta.

— **Mosolygó József tokaji plébános ünneplése.** Karácsony másodnapján ünnepelte Tokaj nagyközség katolikus társadalma *Mosolygó József* gör. kath. plébános áldozópappá való felszentelésének 25 éves jubileumát, mely egyúttal a köztisztületben álló, népszerű plébánosnak 25 éves házassági évfordulója is volt. Az ünnepelt ezüst miséje után a különböző társadalmi egyesületek küldöttségei tisztelegtek a jubiláns lelképásztornál, akit — mint a tokaji választókerület elnökét — a Nemzeti Egység Pártja is meleg ünnepségekben részesített.

— **A mádi iskolai ünnepség** nagy sikeréről szóló beszámolóink nem volna teljes, ha pótlólag meg nem emlékeznénk Kósa Szabó Pál h. gondnoksági elnök szerepéről is, aki az est beszámolózározó beszédét tartotta és fáradtságával előmozdította az előadás sikerét. A gyermekfelruházási akcióban tanusított önzetlen buzgalomukért meleg elismerés illeti Csánádi Anna, Darvasné P. Mária, Kiss Erzsébet, Martin Leontin és Várhelyi Ilona, végül Zékány Ilona tanítónőket.

— **A Kazinczy-Kör jan. 5-iki norvég estéje.** A Kazinczy-Kör 1934. évi január 5-én esti fél 9 órai kezdettel a vármegyeháza nagytermében *norvég estet* rendez *Rieger Tibor* zeneszerző és zongoraművész és *Dullien Klára* hegedűművész közreműködésével. A műsor a következő: Vitett képes előadás Norvégjáról. Előadó: Rieger Tibor. Norvég zene, zenedarabok Svendsen, Grieg, Sinding, Halvorsen műveiből. Előadóják: Dullien Klára és Rieger Tibor. A műsoron van Grieg C-moll hegedű—zongora szonátája is. — Helyárak: ülőhely 1 pengő. Kedvezményes jegy tagok számára 80 fill, állóhely 50 fill., diákjegy 20 fill.

— **Turista-értekezlet a főispánnál.** Dr. Kozma György főispán a napokban fontos turista vonatkozású ügyekben értekezletet tartott, melyen a Magyar Turista Egyesület hegyaljai osztályának vezetői is megjelentek. Az értekezleten *Czékus Miklós*, az osztály főtitkára ismertette a hójelentések rendszerét és jelentőségét, továbbá a turistautak jelzésének sürgősségét. Az értékes szakismertetéseket az értekezlet résztvevői nagy elismeréssel hallgatták. A turista főtitkár fáradhatatlan agilitásának köszönhető ugyanis elsősorban az, hogy a téli sportok kedvelői a rádióból pontos adatokat kaphatnak Sátoraljajhely környékének hőviszonyairól. Több részletkérdés letárgyalása után *Dr. Kozma György* főispán és *Dr. Orbán Kálmán* polgármester az inségakciók keretében elvállalták a turista utak jelzéseinek költségeit. A turistaság fontos kérdései nyertek gyakorlati megoldást a főispáni érdeklődés nyomán, amiben *Czékus Miklós* főtitkár ügybuzgalmának is nagy része van.

— **Sátoraljajhely és környéke a „Turisták Lapjában.”** A „Turisták Lapja”-nak karácsonyi száma változatos és gazdag tartalommal jelent meg. „Üzenet az északkeleti végekről” címen *Czékus Miklós* írt szimpompás ismertetőt, mely a csonka eperjes-tokaji hegylánc szépségeire hívja fel a turisták figyelmét.

— **Szegénysorsu iparosok karácsonya.** A sátoraljajhelyi Ált. Ipartestület a karácsonyi ünnepek alkalmából a testület több tagját segélyben részesítette

— **Meghívó.** A zemplénavarmegyei Nemzeti Kaszinó 1933. évi december hó 31-én este 9 órai kezdettel, régi szokásához hiven, összes helyiségeiben családias Szilveszter-estet rendez, melyre összes tagjait családjukkal és vendégeikkel együtt szívesen várja a Kaszinó vezetősége. Belépődíj nincs.

— **Mérnöki kirendelések.** A kereskedelemügyi miniszter Zemplénavarmegye területére az 1933—1934 évi utépítési inségmunkához *Sor László* és *Ernyei László* alkalmazás nélküli mérnököket rendelte ki munkafelügyelőkként.

— **Uj törvényhatósági bizottsági tag.** Id. Csajka Endre törvényhatósági bizottsági tag a legtöbbadófizetők csoportjában való behivatása folytán választott bizottsági tagságáról lemondott. Helyébe *Bernáth Aladár* alispán Zemplénavarmegye törvényhatósági bizottságába új tagként *Bogyay Elemér* sárospataki földbirtokos, eddigi póttagot hívta be.

Nagyrabecsült vendégeinek, ismerőseinek és barátainak

Boldog új évet

kíván

Fantóni Béla
borbélymester.

— **Abauj-Torna vármegye is támogatja a felvidéki pulykaértékesítő szövetkezet ügyét.** Bogyay Elemér sárospataki földbirtokos, a hirtel baromfitenyésztő mozgalmat indított a Külkereskedelmi Hivatal támogatásával egy nagyarányú, 4—5 vármegyére kiterjedő pulyka értékesítő szövetkezet létesítésére, a pulykatenyésztők érdekeinek védelmére. A mozgalom nagy lépésekkel halad célja felé. Legutóbb Abauj-Torna vármegye Gazdasági Egyesülete mondta ki, hogy az akciót a legmelegebben támogatni fogja.

— **Ipartestület műsoros estéje.** A sátoraljajhelyi Ált. Ipartestületi Dalárda műkedvelő csoportja 1934. évi december hó 6. és 7-én — szombat, vasárnap — este 7 órai kezdettel műsoros estélyt rendez. Szinre kerül: a „Katonadolog” című 3 felv. operett.

— **Megkezdődnek a SAC téli edzése.** A Sátoraljajhelyi Atlétikai Club az 1934. jubileumi évre nagy előkészületeket tesz. A club atlétai és futballistái január hó első napjaitól rendszeres téli tréninget fognak tartani, hogy az előző évektől eltérően teljes kondícióban kezdhessék meg a tavaszi szezon. Az edzések a kegyesrendi reálgimnázium tornatermében fognak végbemenni, mely körülmény a kegyesrend nagy megértését és *Neuhauser Frigyes* igazgatónak az ifjúság és a sport iránti meleg érdeklődését és jóindulatát dicséri.

— **Bárczy Géza Valér premontrai kanonok primiciája.** Bensőséges és felemelő ünnepi Istentisztelet volt december 30-án, szombaton reggel 9 órakor a sátoraljajhelyi Carolineum zárda kápolnájában. *Bárczy Géza Valér* jászóvári premontrai kanonok, néh. *Bárczy Benedek* főszolgabíró fia, tartotta meg az első szentmiséjét. A primicián a manuactori tisztet *Tost Barna* kassai apátplébános, pápai prelat, kanonok töltötte be. Az ünnepélyes segédletet *Stumpf György* püspöki helynöki titkár, *Vámos Antal* hittanár, továbbá az első szentmiséjét végző paptanár volt gimnáziumi osztálytársai, *Remes Ernő* abaujszántói adminisztrátor és *Gárdonyi László* boldogkőváraljai lelkész, valamint rendtársa *Nemes Lajos* látták el.

A szent misén a rokonok, barátok és érdeklődők előkelő közönsége jelent meg, kik között ott láttuk *dr. Bárczy István* ny. igazságügyminisztert, Budapest székesfőváros volt főpolgármesterét, *Stavinszky János* ny. honvédtábornokot, *Petrasovszky Leó* gk. esprest, *Vadász Dezső* és *Schweitzer Péter* honvédszázadosokat, továbbá *dr. Bogyay Kálmán* főispáni titkár és *Petrasovszky Emánuel* festőművészt. A primiciás premontrai kanonok osztálytársait. Délben az ünnepelt nővéreinek házában disztribúció volt. Hivatali akadályoztatásuk miatt táviratilag fejezték ki meleg rokoni jókívánságaikat *Bárczy István* miniszterelnökségi államtitkár és *Bárczy Gyula* miniszteri tanácsos.

— **A sárospataki első körorvosi állásra dr. Idrányi László** „Erzsébet” vm. kórházi segédorvost választották meg, akire 16 közül 11 szavazat esett.

— **SAC szilveszteri tancestélye.** A sátoraljajhelyi Atlétikai Club saját alapja javára dec. hó 31-én este 9 órai kezdettel a Városi Vigadó összes termeiben Szilveszter-estélyt rendez. Belépődíj nincs. Az estély iránt igen nagy az érdeklődés.

— **Öngyilkosság.** Szokaczkai Ilona 20 éves szobaleány, szolgálatadójának lakásán ismétlő pisztollyal mellbe lőtte magát. A golyó nemesebb részeket nem sértett. Könnyű sebével az „Erzsébet” kórházban ápolják. Tettének oka reménytelen szerelem.

— **Örökösök kerestetnek.** A Magyar Kivándorlókat és Visszavándorlókat Védő Iroda (Budapest, Fiumei ut 4.) keresi a zemplénavarmegyei Abarán 1866-ban született, 1886-ban kivándorolt és 1933 augusztus havában Mansfieldban (Ohio állam) elhalt Urbán Mihály hozzátartozóit.

— **Városi mozi.** December 30-án szombaton este 6 és egyenyed 9 órakor csak 16 éven felülieknek. 1. Kokain, amerikai kalandortörténet, 2. Futok a nők elől, 8 felvonásos vígjáték. Magyar Híradó. — December 31-én vasárnap este egyenyed 9 és fél 11 órakor, továbbá január 1-én hétfőn 4, 6 és egyenyed 9 órakor: 1. A segédrendőr, 10 felvonásos vígjáték, 2. Megölöm ezt a Hacseket, 2 felvonásos bohózat, 3. Weigand Tibor énekel, 4. Macskazene, trükkfilm.

— **Sertéspestis Sátoraljajhelyben.** Sátoraljajhelyben sertéspestises elhullásokat állapítottak meg. A város polgármestere ezért felhívja a sertésulajdonosokat, hogy a megbetegedési eseteket azonnal jelentésük be a városi állatorvosnál. Polgármesteri engedély nélkül tilos sertéseket fertőzött és ezzel szomszédos udvarokból elszállítani.

— **Beiratkozás a debreceni egyetemre.** A debreceni m. kir. Tisza István-Tudományegyetemen a rendes beiratkozás az 1933—34. tanév II. felére 1934 január 7-én kezdődik és bezárólag 22-ig tart. Aki az egyetemre első ízben iratkozik be, folyamodványát 1933 december 15 és 31-ike közt annak a Karnak a dékánjához nyújtsa be, amely karra beiratkozni kíván. Postacím: Debrecen 10. Egyetemi központi Egyesület, ahol a részletes tájékoztatás megszereshető.

— **Természetes gyógy mód és táplálkozás** címen munka jelent meg *dr. Bucsfányi Gyula* egészségügyi tanácsos, főorvos tollából. A szerző, kutatója és ismerője az emberi természet titkainak és évtizedes tapasztalatai alapján meggyőződéssel hiva a természetes gyógy módnak. A szépen kiállított hatalmas kötet ára 4 pengő. A mű minden könyvkereskedésben kapható. Megjelent az ismert *Novák Rudolf* és *Társaság* (Budapest, VIII. Baross-u. 21.) kiadásában.

— **Vásárok Sátoraljajhelyben.** Sátoraljajhely megyei városban az 1934. évben alábbi napokon tartatnak országos állatfelhajtásos és kirakodó vásárok. Állatfelhajtásos január 2, március 6, május 1, június 5, augusztus 7, október 4-én. Apollónia országos vásár február 5 és 6-án, Virág országos március 29 és 30-án, Sárló országos július 2 és 3-án, Dióverő országos szept. 3 és 4-én, Imre országos nov. 12 és 13-án, Karácsonyi országos dec. 20 és 21-én.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

M. J. Sátoraljajhely. Ezek a versek ígéretes kezdetet jelentenek, de még nem forrtak ki eléggé a közlésre. Kérünk újabbakat. Az őszinte kritika megszokása nélkül nincsen fejlődési lehetőség.

Zemplénavarmegye sátoraljajhelyi
Erzsébet kórházától

ad. 2162/1933. ig. szám.

Hirdetmény

Az Erzsébet kórháznál az 1932. évben hasznavehetlenné vált fehérművek ruháneműek és egyéb felszerelési tárgyak **1934. évi január hó 8-án d. u. 3 órakor** a kórház gondnoki hivatalában nyilvános árverés útján el fognak adni.

Sátoraljajhely, 1933. december 27-én.

Chudovszky
igazgató.

Érdekes „Az ő „Egy csodá

Leveldi Kozma
visszhangot ké
összes főváros
kekben foglalnak
Az érdekes
bemutatunk k
politikai pártal
A „Szabadság
— *Zsilinszky B*
— *Első kö*
gel olvastam. A
gyar történelmi
talált darabját:
balladát ismert

— *Balladát*
mi is a hábo
elszigetelt mag
sok rosszul sz
telen műeposz
háborus ballad
semmit sem v
éposz csapnivi
kereteibe szoru
keretekben, vag
ségekben a ma
— a harmadik
Ez melegített b
első könyvébe.

— *Második*
összeomlás“-ba
háboru alatt is
nyi helyre szo
lada. Soha még
Isten és embe
birodalom gyal
nem omlott, min
Miklós ösztönö
nek „Az összed
olt 1919. augus
naplóját. S ha e
vet írta, 1919-t
még annak is
lene adnia: Az ő
Mert az összeo
kadatlanul tart,
rácsonyáig.

— *Kozma*
könyve is eleven
kes, akár egy
első. De az első
volt, egy lezáró
földetrázó akko
Ez a második kö
mint egy mozga
bevezetés.

A „Nemzeti F
— A kiált, k
össze is omlott
— zuhanásában
ket ejtett az eze
tén. Ezt a retten
ban bővelkedő r
elénk „Az összed
vében leveldi K
Aki a kezébe
vet s elkezdte olv
vetlenül látja a
sággal átéli az e
sodródik az ak
harsogó áradatáb
badulni, mig az

Érdekes lapszemelvények Kozma Miklós „Az összeomlás” című könyvéről

„Egy csodálatos magyar uti kalauz, mely a multról beszél s mégis a jövőbe világít”

Leveldi Kozma Miklós országos visszhangot keltett könyvével az összes fővárosi lapok nagy cikkekben foglalkoztak.

Az érdekes lapszemelvényekből bemutatunk kettőt 2 különböző politikai pártállású lapból.

A „Szabadság”-ban írja Bajcsy-Zsilinszky Endre:

— Első könyvét gyönyörűséggel olvastam. Az elsikkasztott magyar történelmi eposz egy frissen talált darabját: gyönyörű katonai balladát ismertem fel benne...

— Balladát vívtunk és éltünk mi is a háboruban. A magunk elszigetelt magyar balladáját mások rosszul szerkesztett, tehetségtelen műeposzában. E magyar háborus ballada nagyszerűségéből semmit sem von le az idegen eposz csapnivalósága, melynek kereteibe szorultunk. Kicsi ezredkeretekben, vagy még kisebb egységekben a magunk nótáját fújtuk — a harmadik hun birodalomét. Ez melegített bele Kozma Miklós első könyvébe.

— Második könyvében, „Az összeomlás”-ban már elhallgat a háboru alatt is már csak tenyérnyi helyre szorított magyar ballada. Soha még a világhistóriában Isten és emberi lángész alkotta birodalom gyalázatosabban össze nem omlott, mint a mienk. Kozma Miklós ösztönösen adja könyvének „Az összeomlás” címet, holott 1919. augusztus közepéig közli naplóját. S ha egy harmadik könyvet írna, 1919-től folytatólag máig, még annak is csak e címet kellene adnia: Az összeomlás, II. rész. Mert az összeomlás azóta is szakadatlanul tart, egészen 1933. kárárcsonyáig.

— Kozma Miklósnak ez a könyve is eleven, színes és érdekes, akár egy regény, mint az első. De az első befejezett egész volt, egy lezáródó korszak utolsó, földetrazó akkordjait muzsikálta. Ez a második könyve pedig olyan, mint egy mozgalmas, sokat ígérő bevezetés.

A „Nemzeti Figyelő” írja:

— A kiélt, korhadt régi világ össze is omlott de — fájdalom — zuhanásában — véres sebeket ejtett az ezeréves nemzet testén. Ezt a rettenetes, haláltusákban bővelkedő rémkorszakot tárja eléünk „Az összeomlás” című könyvében leveldi Kozma Miklós.

Aki a kezébe veszi ezt a könyvet s elkezd olvasni, szinte közvetlenül látja a szereplőket, valószínűleg átéli az eseményeket, belesodródik az akkori élet zugó, harsogó áradatába s nem tud szabadulni, míg az utolsó laphoz

nem érkezett; együtt kesereg, háborog, lelkesedik az íróval, aki maga is egyik főhőse ennek a történelmi drámának.

Még csak egy történelmi dátumra szeretnők az olvasó figyelmét felhívni: a MOVE tisztújító közgyűlése a Gólyavárban 1919. január 20-án. A gyűlésen felszólt egy vezérkari kapitány...

— Nekünk csak egy utunk lehet, a nemzeti eszme diadalának útja!

Ez a vezérkari kapitány vitéz jákfai Gömbös Gyula volt, aki ma Magyarország miniszterelnöke és akinek tizenöt esztendeig kellett nehéz politikai küzdelmet megvívnia, míg a tizenöt évvel ezelőtt felismert helyes elgondolásait, látók meglátásait tényleges kormányprogrammá tehetette.

Aki meg akarja ismerni ma helyzetünket s kicsit tudni szeretné, hogy hová, merre is megyünk, annak el kell olvasnia Kozma Miklós könyvét. Egy csodálatos magyar uti kalauz, mely a multról beszél s mégis a jövő rejtelmeibe világít.

A kir. törvényszék tanács és ügybeosztása az 1934. évre

Tóth Dezső a kir. törvényszék elnöke most tette közzé a kir. törvényszék tanács és ügybeosztását az 1934. évre a következőkben:

Büntető főtárgyalási és büntető felelővitei tanács. Elnök: Köröskényi Tamás tanácselnök. Birák: Pataky Ferenc, dr. Lakatos Dezső.

Vádtanács. Elnök: Tóth Dezső törvényszéki elnök; birák: dr. Szeniczey Ödön, Várjon Jenő.

Uzsorabíróóság. Elnök: Kaltenbach Rezső tanácselnök. Birák: Pataky Ferenc, dr. Lakatos Dezső.

Polgári felelővitei tanács. Elnök: Tóth Dezső kir. törvényszéki elnök. Birák: dr. Szeniczey Ödön, Várjon Jenő.

Kényszeregyezségi tanács. Elnök: Tóth Dezső kir. törvényszéki elnök. Birák: Köröskényi Tamás, dr. Lakatos Dezső.

Fiatalkorúak törvényszéki tanácsa. Elnök: Tóth Dezső kir. törv. elnök. Birák: Köröskényi Tamás, dr. Lakatos Dezső.

Vizsgálóbíró és fiatalkorúak bírójára dr. Lakatos Dániel.

Az uzsorabíróóság kedden, vádtanács fiatalkorúak törvényszéki tanácsa és a polgári felelővitei tanács szerdán, a büntető felelővitei tanács pedig kedden és pénteken tartja üléseit.

Huszonöt éves jubileumát ünnepli a Sátoraljajhelyi Atletikai Club

Adatokat kér a „Zemplén” a SAC régi vezetőitől és tagjaitól

Az 1934. év, melybe most lépünk, a SAC huszonöt éves jubileumi éve. Ez a 25 év számban kifejezve is nagy idő, de aki megismeri azokat az akadályokat és nehézségeket, melyeken a Club felvergődött idáig, hogy futballban, teniszben és atlétikában becsülettel tudja képviselni, Sátoraljajhely város piros-sárga színeit, az méltán megilletődve áll meg ennél a nagyjelentőségű dátumnál.

Amikor visszapillantunk a küzdelmes évekre, melyek a magyar sport hőskorszakának egy fejezetét is jelentik, tiszteletünket és elismerésünket elsősorban azoknak az uttörőknek nyilvánítjuk, akik ugyszólván a semmiből hívták életre városunk reprezentatív sportegyesületét. Mert a SAC megalakulása előtt Sátoraljajhelyben nem lehetett komoly és szervezett sportéletéről beszélni. Csak egyes magán-teniszpályákon sportolt a társadalom előkelőbb fiatalosága, de az akkor már diadalmasan kibontakozó futballsportot még csak a Hecksén rugdosott „rongyabdák” jelezték.

1907-ben kezdődtek meg az első lelkes mozgalmak a SAC megalakítás iránt. Veres József, Becske Kálmán akkori országos futóbjnokunk, Matyi Béla és más lelkes ifjak voltak az első szervezők. Az első gyűlésen bizony csak a mozgatók jelentek meg mintegy heten. Kénytelenek voltak újabb alakulást kőzgyűlést összehívni. Megnyerték támogatójukat Dókus Gyula nagyemlékű alispánunkat, de még így is üresmaradt a „Magyar király” szálló terme. Ezért a lelkes alapítók az utcán sétáló fiataloságot fogták össze és így összegyűlvén vagy 150 ifju, megszületett a SAC Dókus Gyula elnöksége és Boronkay László titkársága alatt. Ekkor már ott látjuk a club lelkes és elismert nevű későbbi főtitkárát, Nagy Andort is. A kiváló sportbarát alispán a róla elnevezett utcán levő telkét adta át a sport céljaira. Itt léptek a pályára a SAC első futballcsapatai és erről a később „Sösé”-nek elkeresztelt pályáról fejlődött ki az a lelkes saujhelyi sportszellem, melynek jellegzetes, lokálpatrióta képviselője lett Nagy Andor. Később a SAC futballcsapata a mai Szabadságtéren ütötte fel tanyáját, ahol nemcsak a kassai, eperjesi, ungvári futballcsapatoknak, hanem még a pesti vendégcsapatoknak is meleg percekert szerzett. Aztán jött a világháboru, mely nagyon megtépázta az egyesületet. Több neves tagja hősi halálával bizonyította be, hogy ezt a sportéletet forró magyar szellem fűtötte át.

A SAC ujjalakulásánál már ott

látjuk Dr. Meczner Tibort, aki a MOVE mellett a feltámasztott egyesület elnöke lett, Chudovszky Mórict, Varga Béla dr-t és másokat. Dókus Ernő jelenlegi felsőházi tagunk megértő áldozatkészsége és Horcsin Artur akkori zászlóaljparancsnok támogatása mellett megépült a dohánygyár mögötti u. n. „katonarét”-en a mai atletikai és futballpálya. Ezután már egymást váltották az izgalmas futballmeccsek, többnapos teniszversenyek, atletikai, box- és vívóversenyek. Ezen időtől kezdve alig volt a városban jelentősebb játékonysági akció, melybe a SAC bele nem kapcsolódott volna.

Az így megalapozott SAC-ot mintegy 10 évvel ezelőtt jelenlegi nagyérdemű és fáradhatatlan elnöke, Mattyasovszky Kálmán vette át és fejlesztette idáig, lankadatlan kitartással csoportosítva maga körül a sportkedvelő ujhelyi fiataloságot és sikerült is neki a legnagyobb anyagi megpróbáltatások ellenére, részben a sportbarátok áldozatkészségével, az egyesület mai tekintélyét megteremtteni. A nehéz viszonyok ellenére országra szóló tehetségeket is felnevelt a SAC, hogy csak a futballból idézzünk: Súlyom (Stofián) a mai I. ligabeli Phöbus center a SAC színeiben kezdte pályafutását és Dankó, az Attila neves hátvédje szintén a SAC-ban „bukkant” először.

Nemcsak a magyar sportnak, hanem a nemzeti életnek is örvedetes dátuma ez a jubileum, mely elsősorban Ujhelynek kell, hogy nagy eseménye és ünnepe legyen. És még valaminek kell lennie. Uj erkölcsi és anyagi erőforrásnak, melyből a SAC még nagyobb lendülettel törhessen előre a város színeinek becsületéért és a magyar ideálokért.

A magunk részéről egyelőre azzal kívánjuk szolgálni ezt a nemes ügyet, hogy felkérjük a SAC régi vezetőit és tagjait, juttassák el hozzánk a SAC történetére vonatkozó értékes adataikat, neveket, eseményeket. Az adatszolgáltatók neveit külön is ki fogjuk emelni.

Annyit mindenesetre megérdemel a 25 éves SAC, hogy problémái napirendre kerüljenek.

Köztünk maradjon...

Kiváló vadásztársunk, aki szeret nagyokat mondani, a környékbeli vadászat izgalmasában így kiált fel:

— No picike kis nyul, te is megcsinálhatod a végrendeletedet!

A nyul persze megmenekül és tovább áll. Hallja és látja ezt az egyik alsóhatári hajtó és csendesesen megszólal:

— Ahun a, mán szalad is az ügyvédhe!

NAPONTA INDULÓ MÁV. HÁZ-HÁZ FORGALOM!

Ne felejtse el Budapestről rendelt áruinál előírni, hogy a

„SIN”-nek

adandó át továbbítás végett.

Sátoraljai helyi képviselet:

Gercselyi Bertalan Nemzetközi Szállítási Vállalata

Máv. Szállítási hivatal.

TELEFON 113. SZÁM.

KÖZGAZDASÁG

A községi fásítási tervek

Bernáth Aladár zempléni vármegye alispánja az 1932. évben igen üdvös rendeletet adott ki, amelynek az a célja, hogy a vármegye 76 községe, e községek utcái, terei, temetői, kivezető közlekedő utai, dűlőutai, legelői és egyéb befásításra alkalmas területei lombos fákkal, díszfákkal, díszbokrokkal s gyümölcsfákkal beültetessenek.

Beláthatatlan e rendelet kihatása egészségi, szépséget és gazdasági szempontból!

Megvan a minden tekintetben helyes elgondolás! Most a végrehajtáson a sor. Megindult a munka. A vármegye alispánjához sorra beérkeznek a fásítási tervek. A vármegyei faiskolakezelő tanítók készítik e terveket a községi előjáróságokkal karöltve. Bejárják a községek utcáit, gondosan megállapítják melyik helyre, milyen való. Más fa kell a szárazabb, emelkedettebb helyre, más a nyirkos helyre, ismét más a bel- és más a külterületre. Egyik helyre díszfa, másikra haszonfa illik, itt-ott pedig díszbokor van helyén. Nagy, körültekintő munka ez! Megtárgyalják a községi képviselőtestületben is a tervet és megfelelő határozattal kiegészítve terjesztik fel az alispánhoz, aki azt szakszerű felülvizsgálatra a vármegyei felügyelőnek adja ki. Ha a terv jó, akkor az alispán a dr. Mizsák József vármegyei főjegyző elnökelete alatt működő GYOE Zempléni vármegyei Fiókegyesületének küldi meg, amelynek igazgató választmánya végleg eldönti a fásítási terv sorsát, azaz rendszerint kisebb módosításokkal helyben hagyja és az illetékes előjáróságnak végrehajtásra kiadja.

Most itt a nagy kérdés! Végrehajtják-e a községek ezen rendszerint több évre terjedő fásítási terveket? Ma amikor a községi pénztárak üresek, ma, amikor a legelmeibb szükségleteiket sem tudják fedezni a községek, képesek-e ilyen fásításokat eszközölni? Nem marad-e minden papíron?

Meg vagyok róla győződve, hogy a szép tervek meg fognak valósítani, mert bízom a községi előjáróságok és a faiskolakezelő tanítók tudatos, lelkes ügybuzgalmaiban. Igen, a tervekből élet lesz! Mert a fásításhoz szükséges fák a községi faiskolák, a gazdasági és elemi iskolai tanulók segítségével részben már felnevelték, részben nevelik s mert az ültetést, öntözést s a fák egész éven át

való gondozását részint a tanulók, részint a levették végzik el. Ez az ingyen munka, ez a szeretet-munka az egész akcióban talán a legértékesebb, mert ez a gyakorlati nemzetnevelés a fa megbecsülésére, szeretetére, szépérezetére. Ez a munka meg fogja változtatni a községek képét, tiszta levegőjü, enyhét adó ligetekké fogja varázsolni ezeket s egyben megnemesíti a felnövő új nemzedék lelkét is.

S hogy e munkából hogyan veszi ki részét a tanítói kar, ennek jellemzésére s egyben példaadás gyanánt, itt közlöm Szerencs község képviselőtestületi határozatából a következőket:

„A faiskola kezelését, karbantartását az előjáróság állandó figyelemmel kísérve örömmel állapítja meg, hogy az rövid pár év alatt a szakszerű kezelés folytán oly kiváló karban van tartva, hogy az időszaki vizsgálatok alkalmával is mindenkor elismeréssel találkozunk. E kiváló eredmény kizárólag a faiskolát kezelő és vezető *Selmeczy Jenő* állami iskolai tanító érdeme, miért is javasolja, hogy az odaadó munkásságáért a képviselőtestület elismerésének adjon kifejezést. *Határozat:* A képviselőtestület a bejelentést örömmel veszi tudomásul s a bemutatott 5 éves fásítási tervet elfogadva, azt jóváhagyás végett felterjeszteni rendeli. Egyben az indítványt egyhangulag elfogadva a faiskolát kezelő *Selmeczy Jenő* állami elemi iskolai tanító urnak kiváló és szakszerű munkálkodásáért, a faiskola és ezzel kapcsolatosan a község érdekében is kifejtett hasznos és eredményes tevékenységéért jegyzőkönyvileg is köszönetet mond, felkérve őt arra, hogy feladatát, hivatását e téren továbbra is az ismert ügybuzgalomával ellátni szíveskedjék.”

Az ember értékmérője a tett. Ez az elismerés a jól végzett munka megbecsülése. *A munka a tanítói tekintély megszerzésének az útja!* Szerencs tanítói kara vezet e téren. Nem régen *Horváthy László* és *Juhász János* szerencsi igazgatók érdemes munkásságuk elismeréseképpen községi képviselőtestületi tagokká választottak, most *Selmeczy Jenő* részesült kiváló erkölcsi elismerésben.

Kneiszl Emil
vmi. faiskolafelügyelő.

Nyomdahelyiségünk

Vármegyház II-ik udvar
első emelet.

Szilveszteri tarka sarok

A nagy díjkiosztás

Ézennel van szerencsém beszámolni a Kis Képtelen Ujság ötszázdíjas rejtvényolimpiaszáról, amelynek nyereségsorsolását tegnap tartották meg a Nagykaszinóban, mindazon rejtvényfejtők jelenlétében, akik mind hibátlanul megfejtették a 150 keresztrejtvényt, 200 számfejtőrt, a 350 betűtalányt, 400 vegyes képrejtvényt, s akik között rengeteg nagy-, közép- és kis nyeresémtárgyat, vigaszjutalmat és pótajándékot osztottak ki.

Igy Pösze Micóka nyert egy önbortva készületet 3 acélpengével. Karakán Benő 2 Bemberg fátvolharisnyát kis szövési hibával.

Az öreg agglegény számtanácsos egy gyermekbiciklit.

Srác Petike gimn. II. oszt. tanuló egy automatikus tőkgyalut és utalványt tartós hajondolálásra. Mazák né nagyságos asszony ellenben 6 tubus bajuszpedrót és 10 pakli legfinomabb hercegovinai dohányjövődéket.

A rendőrkapitány 12 darabból álló cuclis-szervizt és egy horgolt női retikült.

Az ügyvéd ur egy belépőjegyet az Állatkert mesedélutánjára, Pupák Gerzsonné egy Ia nadrágtartót s egy pipaszurkálót, Kocza könyvkereskedő 2 mázsa „Pacal” mütrágyát.

Csuda Picike elemi iskolai tanuló egy orosz-török kéziszőtárt és Einstein elmélete című diszkötésű művet, a gimnáziumi tanár egy gumipelenkát és fél kiló viszketőport.

Szerénységem egy golyóscsapágyas tengelyű, kétszemélyes gyermekkocsit méltóztattam nyerni.

Jelen pillanatban fogom megkérni ennél fogva Pösze Micóka kezét, aki az önbortvát nyerte, hogy ilyképen valahogy a családban maradjanak a holmik. De a Kis Képtelen Ujságot azonnal lerendelem. Le bizony . . .

Mert hát kellett mindez nekem??

Kinizsi Andor.

Tanyai iskolában

Tanító a feleségéhez:

— Mivel igazolta Kardosné a mulasztást?

— Husz tojást hozott.

— Én le tudom vezetni őseimet a tatárjárásig!

— Az semmi! Én le tudom őket vezetni az egyiptomi tiz csapásig.

Vidéki alakok

A futballdrucker.

Ő az, aki hétfőn reggel — a „zöld ujságot” olvasva — a gyalogjárón beléd ütközik. Vasárnap első a mérkőzésen. Már az előmérkőzés előtt negyedórával érkezik oda. Végignézi egyik csapat mérkőzését, amely után megállapítja, hogy az falábunak való, mert azok hivatása nem kívánja meg az alsó végtagok fokozottabb munkáját. A nagy csapat kifutásakor kész a sérthetetlen véleményel, melyszerint ez, amaz ma formán felül fog játszani. Ő irányítja a hangulatot és — szerinte — ezzel együtt a játékot. Ha a csapat pontot szerez, akkor a vezetőséget dicsérő szavakkal övezi és szóvirágból glóriát fon a vezetők feje köré. Ha a csapat pontot ad le, a Tajgotosra kívánja őket és futball Aristotelesnek gondolja önmagát, mert „ilyen felállítással egy hete tudta, hogy csak bukni lehet”. Ott van minden edzésen, de tagdíjat öt éve nem fizet. Megjelenik minden választmányi ülésen, pedig nem választmányi tag. Csak futballról lehet vele beszélni és a leghőbb vágya, hogy a vezetőségbe kerülhessen. Akkor aztán megmutatná, hogy mit tud. De ez soha sem fog megtörténni, mert nem választják be, a modora miatt.

A parasztasszony gyógyszerét vásárol.

— Irja fel világosan, melyik kell az embernek, melyik a lónak? Mert még valami baja találna történni a lónak, má' pedig itt a szántás.

Előfizetési felhívás

Lapunk szerkesztősége ezúton kéri az előfizetőket, hogy a megjavult gazdasági viszonyokra való tekintettel, nemkülönben az adminisztráció megkönnyítése érdekében is, az előfizetési díjakat ne fizessék ki három-négy évre előre. Untig elég, ha január 1-ig az 1934. évit beszolgáltatták.

Zempléniak Budapesten a
METROPOLBA
szállnak. Rákóczi-ut 58.

150 kényelmes szoba hideg-meleg folyóvízzel, telefontal, rádióval, elektromos fényjelzésekkel.

Patináshírű kiváló konyha. Cigányzene. Virágokert.

Szoba P 4-től.

Penzió P 9-től.

780: 50
180

VÈGE

277

B
154